

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milady Tomkové, Mgr. Jana Passera a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **vláda České republiky**, se sídlem Praha 1, nábr. E. Beneše 4, zastoupeného JUDr. Václavem Henychem, vrchním ředitelem Sekce legislativy a všeobecné správy Ministerstva vnitra, proti odpůrci: **Strana Přírodního Zákona**, se sídlem Praha 10, U Hostivařského nádraží 12, o návrhu na rozpuštění politické strany,

t a k t o :

- I.** Politická strana Strana Přírodního Zákona **se rozpouští.**
- II.** Navrhovateli **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát se sídlem Bubeníčкова 44, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 5. 10. 2007 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh vlády České republiky (dále též „navrhovatel“) na rozpuštění politické strany Strana Přírodního Zákona (dále též „odpůrce“). Tento návrh, podaný v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále též „zákon o politických stranách“), navrhovatel odůvodnil zejména tím, že po pozastavení činnosti neučinil odpůrce kroky k odstranění závadného stavu, na jehož základě bylo rozhodnuto o pozastavení jeho činnosti. Činnost odpůrce pozastavil Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 5. 1. 2006, čj. Pst 4/2005 - 31, neboť odpůrce opakovaně nesplnil svoji zákonnou povinnost každoročně předložit Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávu podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách (konkrétně se jedná o roky 2001 až 2003).

Odpůrce nejen že nenapravit tento stav, ale nepředložil Poslanecké sněmovně ani výroční finanční zprávy za roky následující (2004 až 2006); v této souvislosti přitom navrhovatel odkázal zejména na usnesení Poslanecké sněmovny č. 1699 z 44. schůze (12. 5. 2005), usnesení Poslanecké sněmovny č. 2447 z 55. schůze (26. 4. 2006) a usnesení Poslanecké sněmovny č. 295 ze 14. schůze (27. 4. 2007). V souladu s § 14 odst. 2 zákona o politických stranách proto navrhovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud rozpustil politickou stranu Strana Přírodního Zákona a aby jmenoval likvidátora této strany.

Odpůrce se k návrhu nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu konstatuje, že shora citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2006 byla pozastavena činnost odpůrce, neboť bylo prokázáno, že skutečně nesplnil zákonem uložené povinnosti, když opakovaně nepředložil příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, výroční finanční zprávy, a to za roky 2001 až 2004, a neučinil tak ani později. Odpůrce tak nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o pozastavení činnosti této politické strany.

Z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky č. 1699 ze dne 12. 5. 2005, usnesení Poslanecké sněmovny č. 2447 ze dne 26. 4. 2006 a usnesení Poslanecké sněmovny č. 295 ze dne 27. 4. 2007 je dále patrné, že odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za roky 2004, 2005, 2006.

Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 96 s. ř. s. rozhoduje Nejvyšší správní soud o návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu, musel soud ještě postavit najisto, zda odpůrce v mezidobí (tedy od podání návrhu na rozpuštění ze dne 24. 9. 2007 do doby rozhodnutí) zpětně tuto svoji zákonnou povinnost nesplnil. Jak Nejvyšší správní soud z přípisu Ing. M. H., tajemnice kontrolního výboru Poslanecké sněmovny PČR ze dne 9. 1. 2008, čj. KV/3.1.08/12988/00004/003H, zjistil, odpůrce k uvedenému datu Poslanecké sněmovně nepředložil výroční finanční zprávy za roky 1997 až 2006. Tuto skutečnost lze doložit také přehledem a obsahem jednotlivých usnesení kontrolního výboru Poslanecké sněmovny uveřejněném na internetových stránkách Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (www.psp.cz).

Nejvyšší správní soud posléze na základě takto provedených skutkových zjištění dospěl k závěru, že návrh na rozpuštění odpůrce je v projednávaném případě důvodný. O návrhu přitom rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, když s tímto postupem vyjádřil navrhovatel souhlas přípisem ze dne 5. 12. 2007 a odpůrce se v zákonem dané lhůtě nevyjádřil.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách platí, že strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění, jestliže je jejich činnost v rozporu s ustanoveními § 1 až § 5 zákona o politických stranách nebo jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena. V rozhodnutí o rozpuštění strany a hnutí určí soud současně likvidátora, kterým nesmí být osoba, jež byla členem této strany a hnutí.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 téhož zákona může při pozastavení činnosti strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí

soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podají orgány uvedené v ustanovení § 15 tohoto zákona žalobu ve správním soudnictví na rozpuštění strany.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že odpůrce po pozastavení své činnosti v zákonem stanovené době jednoho roku neučinil žádné úkony k odstranění stavu, který byl důvodem pro rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o pozastavení jeho činnosti, tj. nepředložil výroční finanční zprávy za roky 2001 až 2003. Navíc, jak vyplývá z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny a sdělení jejího kontrolního výboru, nesplnil tuto povinnost ani ve vztahu k rokům následujícím (2004 až 2006). Odpůrce tak opakovaně nepředložil příslušnému orgánu, tedy Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, výroční finanční zprávy splňující náležitosti stanovené v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách.

Z již ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se přitom v tomto ohledu jednoznačně podává, že, *„jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti politické strany nebo politického hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, rozhodne Nejvyšší správní soud o rozpuštění politické strany nebo hnutí podle § 13 odst. 6 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích.“* [rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. Pst 5/2003 - 43 (č. 299/2004 Sb. NSS)]. V daném případě nebylo důvodu se od takto vysloveného právního názoru odchýlit, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl na základě návrhu oprávněného subjektu tak, jak je uvedeno ve výroku, tedy že uvedená politická strana se rozpouští.

Výrok o nákladech řízení se opírá zejména o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšný odpůrce právo na náhradu nákladů řízení nemá a úspěšný navrhovatel náhradu nákladů výslovně nepožadoval a zjevně mu v této souvislosti žádné náklady řízení ani nevznikly.

Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem politické strany Strana Přírodního zákona Mgr. Radslava Janečka, advokáta se sídlem Bubeníčkova 44, Brno, který bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustná obnova řízení za podmínek uvedených v § 111 a násl. s. ř. s. Návrh na obnovu řízení lze podat k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy. Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí však může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán.

V Brně dne 22. ledna 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu